

יהדות באהבה

נכון לעכשיו

בין כך ובין כך קרויים בנים

השבוע, בג' באלול, ימלאו 86 שנים להסתלקות נשמתו האצילית והמאירה לשמי מרומים של הרב קוק זצ"ל, הרואה והרועה הנאמן של האומה בדור התחיה. בהתייחסו למשבר של עזיבת הדת בדורנו ולדרכים כיצד לאחד ולקרב את האומה אל שורשיה, כיצד לסלול מסילה ישרה בסבך היחסים בין דתיים לשאינם דתיים - מלמדנו הרב שראשית יש ללמוד, להעמיק ולברר ברור יסודי במהותם של ישראל, בסגולת נפשם וברוחם. סגולת ישראל היא מירושת אבות ומהעובדה שהשי"ת בחר בנו מכל העמים ככתוב בפרשתנו: "בנים אתם לד' אלקיכם... כי עם קדוש אתה לד' אלוהיך ובך בחר ד' להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה" (דברים יד א-ב). וכפירוש רש"י 'כי עם קדוש אתה - קדושת עצמך מאבותיך', ועוד, ובך בחר ד' - עלינו להכיר ש"בכל אחד ואחד מישראל, מגדול ועד קטן, אור אלקים חיים ביפעת קודש בוער ומאיר" (אורות ישראל ט ד). וכדברי ר' מאיר "בנים אתם לד' אלוהיכם" - בין כך ובין כך אתם קרויים בנים, גם כאשר אתם סכלים, או אינכם מאמינים או אפילו עובדי ע"ז ח"ו, כדברי הנביא "והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי" (ע' הושע ב, קידושין לו א)

הבחירה שלנו, לעומת הסגולה, תלויה במעשה הטוב ובלימוד תורה, או ההפך ח"ו, והדברים האלו הולכים ומשתנים מדור לדור, ומאדם לאדם, ואינם משנים כהוא זה את העובדה שאנו בנים לד' אלוהינו, והוא בוחר בנו בכל זמן ובכל מקום באהבה כפי שאנו מברכים מידי יום "הבוחר בעמו ישראל באהבה" (ברכות ק"ש).

נכון לעכשיו, בדורנו, דור התחיה, דור 'עקבתא דמשיחא', מתגבר ביותר כוח הסגולה. יותר ויותר הולכת ומתגלה ברית אבות שאיננה פוסקת לעולם, והתוכן של התפילה "זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה" (עין אגרות הראיה, תקנה) מתגלה ממש לנגד עינינו, בקיבוץ גלויות, ובבניין מדינתנו ההולכת ומתפתחת בצעדי ענק. אמנם בבחינת הבחירה ישנם בעלי חסרונות במעשים במידות ובדעות, אבל הם ישתנו וישובו לבחור בטוב בע"ה ואין טוב אלא תורה, עלינו לדעת כי "אהבת ישראל היא תולדה מהאמונה באורה האלקי של כנסת ישראל שהיא לה סגולה עצמית שלא תזוז ממנה בכל חליפות הזמנים. ביותר צריכה אהבה עליונה זו, להיות מתעוררת בקרב אנשי לב ורוח בעת ירידתה של האומה במצב הרוח, בעת אשר רמיסת כל קודש וזלזול דת, יראו בכל תוקף ועוז - להבחין שעם כל זה, כוח ישראל גדול הוא ועצום לאלוקיו, ולהסתכל במאור הפנימי החודר את רוח הכלל, ושמשכנו הוא גם כן בכל נפש פרטית בישראל בגלוי או בסתר, גם בנפש הנסוגה מאד אשר סרה הרבה מדרך ד'" (אורות ישראל ד ב). ומתוך ריבוי האהבה בישראל נזכה כולנו "לאור חדש על ציון תאיר" במהרה בימינו, אמן בצפייה לישועה השלמה

2 לא תתגודדו
הרב אורי טרבלסי
סגולת ישראל
הרב דוד לנדא

3 בכל לבבכם - זוהי תפילה
הרב יורם אליהו
קדשת עצמך מאבותיך.
הרב זיו רה

5 תקנת הפרוזבול
נחן קוטלר

4 הנזיר שמכר את
האולימפוס שלו
הרב ליאור לביא
לבחור בטוב
הרב חגי לונדין

6 בין חמות לכלה
אסתר אברהמי

8 השבת הגולה
הרב שלמה אבינר

"ודור יקום וחי ישיר ליופי וחיים" (הרב קוק זצ"ל)

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון
במשנתו של הרב קוק זצ"ל

שיתקיים אי"ה בבית המדרש הישן ביום שלישי ב' באלול.
בחסות משפחת ונגרובסקי לע"נ האם שרה ע"ה.

12:15 הרב מאיר טויבר - שנת השמיטה בהגות משנת הגאולה של הרב.

13:30 הרב דב ביגון שליט"א

מנחה

14:15 הרב איל ורד - יש קנקן ישן מלא חדש. הרב כמחדש.

15:15 הרב חן יחיאל - הרב קוק - רנסנס תרבותי.

16:15 מנחה (נוספת)

16:30 הרב שמעון בן-ציון - משפט המלוכה בישראל, מתוך משפט כהן.

17:30 הרב יורם אליהו - משורר התשובה.

18:30 הרב גולן כהן-גבאי - הרהורי תשובה.

20:10 - ערבית

20:30 הרב דוד ג'יאמי.

21:30 הרב צבי נחשוני - שליחות הרב לדורות של גאולה.

בואו בשמחה (ייתכן שידור ישיר, עדכון בערוץ)

מכון מאיר
יהדות באהבה

ביום רביעי ג' באלול בשעה 13:15 תתקיים בבית המדרש במכון מאיר
שיחתו של הרב הראשי לירושלים הגאון הרב אריה שטרן שליט"א
הציבור מוזמן.

לתרומות 02-6461328, באתר meirtv.com (מאובטח), בבנק הדואר ח-נ-3 16179-4 או בבנק המזרחי בנק 20 סניף 539 חשבון 128018

לפרסומים בעלון ובאתר: 026461302 - ההכנסות קודש למכון מאיר | תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

המז"ל: מכון מאיר טל' 02-6511906 02-6514820 מקפ 02-6514820 אתר הבית meirtv.com דוא"ל torah@meirtv.co.il

עיצוב גרפי: תהילה ברנשטיין הפצה: מקור ראשון | העלון מופץ ב-50,000 עותקים

הדלקת נרות	מוצאי שבת
י-י 18:55	י-י 20:12
ת"א 19:13	ת"א 20:14
חיפה 19:07	חיפה 20:15

לא תתגודדו

"בנים אתם לה' אלקיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת". איסור הגדידה (חיתוך הבשר) קשור למושג בנים. הגדידה נעשית בעקבות צער וכאב גדולים, אך אם אדם מרגיש שהוא בידיים של אביו הכאב העז והחזק נחלש ומאבד מתוקפו. אדם מיישראל צריך להרגיש שכל הנעשה עימו וכל הבא עליו מגיע מאבא שאוהבו יותר ממה שהוא אוהב את עצמו. רוצה בטובתו ובהצלחתו ועושה הכול כדי להביא אותו לשם. לכן אין מה להצטער הרבה גם על דברים רעים מאוד שעוברים עליו, אלא להישען ולסמוך על ה' כפי שילד קטן סומך על מעשי אביו. "אחר שתדעו שאתם בנים לה' והוא אוהב אתכם יותר מהאב, לכן אל תתגודדו על מה שיעשה, כי כל אשר יעשה לטוב הוא. ואם לא תבינוהו כאשר לא יבינו הבנים הקטנים מעשה אביהם רק יסמכו עליו, כן תעשו גם אתם."¹

ואמנם יש להתבונן באיסור הגדידה גם בהקשר בו נאמר בפסוק, ביחס לצער על המת. מסביר המהר"ל² שעם ישראל נקראו בנים משום שנבראו מאמיתת עצמותו של ה'. "אין הנמצאים מתדמים יחד, רק כי יש מושפע מאמתת עצמו ויש שאינו כך". אדם יוצר ובונה בחייו דברים רבים שנובעים מצדדים שונים של נפשו. לדוגמה ציור אומנותי משקף צד מסוים באישיות האדם, אך הבן נובע מעצמיותו של האדם. האב נותן בבנו את התכונות ואת הנפש של עצמו. לכן בן מלשון בניין, כי הוא עיקר הבניין שבונה האדם בעולם. כמו כן עם ישראל נקראו בנים, כלומר נולדו ונוצרו מעצמיותו של ה' וניטעו בנשמתם תכונות אלויות. וכיוון שכך הם שייכים למציאות האלוית הנצחית שהיא מעבר לגבולות עולם

הזה בה לא שייכת השחתה. וממילא גם בהם לא שייכים השחתה וכיליון. אם כן אין להצטער על המוות יתר על המידה, כי גם אם המת אינו כאן הוא נמצא במקום אחר. משל לאב ששלח את בנו לעשות סחורה בעיר אחרת ובבוא הזמן קורא לו לחזור חזרה. כשהבן חוזר לאביו, הוא נעדר רק מהמקום בו עשה סחורה, אבל על כל פנים ישנו. ואדרבה טוב לו שחזר לאביו, שהוא מקור החיים.³ מזה אנו למדים שכל אחד מישראל קרוי בן. ובשל מעלתו אין להצטער יותר מדי במיתתו, כי הוא חזר לאביו והמשיך לחיי נצח. לכן השתמשה התורה בלשון רבים, "בנים אתם לה'". לא רק כלל ישראל נחשב כבן אלא כל אחד ואחד מישראל הוא בן לה', ואין קץ למעלתו. וכדברי האלשיך על הפסוק: "שכל אחד מישראל הוא בן אחד לה'". דין נוסף למדו חכמים מהמילים 'לא תתגודדו', שאין לעשות פילוגים בתוך ישראל: "לא תתגודדו - לא תעשו אגודות אגודות".⁴ במבט ראשון איסור הגדידה על המת ואיסור עשיית האגודות נראים כאינם קשורים זה לזה. אך כבר כתב המהר"ל⁵ שאם באו בתורה שני דברים ביחד יש להם שייכות זה לזה. כשם שיש איסור חיתוך בגוף הפרטי, כך יש איסור לחתוך את הגוף הלאומי. האיסור לא להיעשות אגודות מדגיש את הרכוזיות שצריכה להיות בעבודת ה'. אף שעם ישראל מושפע בנשמות גדולות ומאירות, בכל זאת עבודת ה' השלמה מתגלה רק כאשר הציבור בכללותו עובד את ה', ולא כשכל פרט בפני עצמו.

עיקרון זה חורז את הפרשה. עבודה זרה היו עובדים בכל מקום. "את אלוהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן". אך עבודת ה' אינה כזו "לא תעשון כן לה' אלקיכם".

מפרש רש"י - להקטיר לשמיים בכל מקום. עבודת ה' מתרכזת "אל המקום אשר יבחר ה' מכל שבטים".

ליחיד יש כוח מוגבל. על אף כל הכישרונות שניחן בהם בסופו של דבר אין בו הכול והוא מלא בחסרונות. שלמות ההופעה של כלל הכוחות באיזון המושלם מתגלה רק בכלל ישראל. וכן מתגלה רק במקום אשר בחר ה' שהוא נברא באופן מיוחד לכלול את כל הכוחות. לכן אף על פי שיש שבטים שונים וכוחות שונים, מקום המקדש נקנה מכולם ביחד, כיוון שהוא כולל ומייצג את כלל כוחות האומה: "כשקנה דוד את הגורן מארונה היבوسی גבה הזהב מכל השבטים".⁶ באותו פסוק בו לימדה התורה על מעלתו של כל יחיד מישראל, היא גם גנזה את מעלת הציבור והכלל ולימדה שעם כל מעלתו של כל יחיד, עבודת הכלל היא הדרך המעולה והמבוקשת בעבודת ה'.

1. אבן עזרא
2. נצח ישראל
3. עפ"י אור החיים
4. יבמות יג
5. גור אריה
6. רש"י יב"ד

ממשנת הרצי"ה

הרב דוד לנדא

בירושלים, אומרת הגמרא, שכולם נעשים חברים.⁴ דבר משונה! אותו אדם שהיתה בו לפני כן השלילה של עם הארץ, הוא עכשיו חבר. זה מתוך רוממות קודש כלל ישראל המופיעה ברגל, שמקיפה את הכל - "יראה כל זכורך", "מי כעמך ישראל, גוי אחד בארץ". והשיא: פרשת הקהל, בה כולם כולם באים. העם בשלמותו, בתמימותו. "תורת ד' תמימה".⁵ ארץ ד' תמימה. עם ד' תמים. מתגלה השלמות הכוללת של הקדושה המשולשת הזאת. תמימות אחת המקיפה את הכל.⁶

1. ברכות דף מ"ט עמ' א'.
2. ישעיהו מ"ג כ"א.
3. שמות כ"ג י"ז.
4. חגיגה דף כ"ו עמ' א'.
5. תהלים י"ט ח'.
6. ע"פ שיחות הרצי"ה בדברים עמ' 218-224.

סגולת ישראל

מתוך הכניסה לארץ ואיבוד עבודה זרה, שהם עניין אחד, אנו מגיעים לשלמות כלל ישראל בסגולתו ועניינו, שהיא רק במציאותם בארץ. "מי כעמך ישראל, גוי אחד בארץ". בארץ הם גוי אחד. זהו החלק הגדול והעיקרי שבפרשתנו. ומתוך היסודיות של אחיזת ישראל בארץ, מגיעים לסידור הזמנים, פרשת המועדים.

"מקדש ישראל והזמנים" - ברכה מיוחדת. מה מובנה? לכאורה, הקדוש ברוך הוא מקדש את ישראל ומקדש את הזמנים. על נוסח הברכה מקשים בגמרא:¹ הרי "אין חותמין בשתים"? אין מברכים על שני דברים ביחד, "אין עושין מצוות חבילות חבילות". משיבה הגמרא שאין אלו שני דברים אלא ד' מקדש את ישראל וישראל מקדשים את הזמנים. זו ברכה אחת. זה בירור עמוק של מהות ישראל. ישראל מקדשים את הזמנים, בכח שניתן להם משמים, בכח סדר אלוקי ממקור התורה, בכח שניתן להם

ביצירת "עם זו יצרתי לי",² בכח המציאות של עם סגולה, בכח התורה.

"שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ד' אלקיך".³ ברמב"ם ישנה הגדרה של בית המקדש: מקום הקרבת הקרבנות. אבל זה רק צד אחד. יש שני צדדים שהם מחולקים אבל נפגשים. צד אחד הוא צד העבודה. העבודה נמשכת ממקור התורה המונחת בקודש הקודשים, נמשכת מהשראת השכינה. וכל כלל ישראל באים ליראות את פני ד'. מתגלה סגולת ישראל כשכולם באים ביום טוב ליראות פני ד'. חברים ועמי הארץ, כולם.

יש מדרגות בעמי הארץ. יש סוג ששולל תלמידי חכמים, שונא חכמים (לא נזכרת אף פעם שנאת תלמידי חכמים לעמי הארץ), זה עם הארץ המשולל מתורה. ויש עם הארץ רגיל, שאינו מדקדק כל כך במצוות, והוא לא כמו חבר. וביום שכל ישראל נפגשים ליראות פני ד', כשכולם מתקבצים

אורות הרב קוק לג' באלול

הרב יורם אליהו

חדשה, ויוצק, בעוז רוח... שמחות ישרים, גילה ורנן ובטחון גאולה" (אוהת"ש, ט"ז, ו').

ג. תשובה אל החיים.

יש החושבים שתהליך התשובה צריך לנתק אותם מכל מה שעשו עד היום, לשנות את כל אורחות חייהם, ולעזוב סוגי מלאכות שעסקו בהן עד עתה, זה לא נראה להם מתאים לחיי הקדושה שהם חפצים לחיות אותם כעת. אמנם ברור שאם אלו עיסוקים שיש בהם חטא ועוון, נתנתק מהם, אולם מסביר הרב ש"בטול עצם טבעיותם של החיים, כדי שיהיה האדם בלתי חוטא..." הוא פורש ומתנתק מהחיים כדי שלא יכשל ויחטא, כמו הנזיר שאוסר על עצמו שתיית יין - מצב זה, אומר הרב, הוא חטא בעצמו שהתורה אומרת עליו, וכיפר עליו מאשר חטא על הנפש, והמצב השלם, אומר הרב, "שדווקא מתוך התשובה האמיתית צריכים לשוב אל העולם ואל החיים, ובזה משיבים את הקדושה על מכונה וממליכים את השכינה בעולם" (אוהת"ש, י"ד, ל'). מטרתנו היא השראת השכינה והמלכת ה' בעולם, ולזה נבוא מתוך תשובה אל החיים והעלאתם אל מכון הקדוש. הרב משה צבי נריה זצ"ל שהיה ממקשי הרב וממפיצי תורתו מסכם וכותב, "מרון הרב זצ"ל שיקע בספר זה, את עוז אמונתו החיה והלהוטת, את שירת נשמתו לאל חייו, והוא מתגלה כאן, כ"משורר התשובה, משורר החיים, משורר התחיה, משוררה של הנשמה הלאומית ההולכת להיגאל" (מועדי הרא"ה עמ' נו').

משורר התשובה

בין הדברים הנפלאים שכתב מרן הרב קוק זצ"ל יש שירים רבים, ומיוחד הוא שיר הנושא את הכותרת: למשורר התשובה - משורר התשובה הנוולדת כבר? ואם בשחקים עודנה צרורה שמה נשמתך בצרור החיים, מהרה רדה ועורר כינורך. ישמעו כל דכאי לב, יאזינו כל ערלי רוח, להמיית נבליך, ושוב וחיו. הרב קורא למשורר התשובה להופיע, ללמד דרכי תשובה לדור, להדריכם ולהחיותם.

הרב קוק, שהשבוע בג' אלול ימלאו 86 שנים לפטירתו, כתב דברים רבים על ענייני התשובה, ובנו הרצ"ה זצ"ל כינס אותם עוד בחיי הרב וקרא לספר הנפלא הזה 'אורות התשובה'. הרב שמח על העריכה המציגת של בנו, אימץ את הספר אל ליבו ואף למד ממנו במיוחד בחודש אלול ואמר, "את אורות התשובה צריכים ללמוד בלי גבול". נושאים רבים בספר הקטן ורב האיות הזה, ונעמוד על שלושה מהם.

א. תשובת הדור.

באגרת שע"ח שמופיעה כהקדמה לאורות התשובה כותב הרב, "ואם יבוא אדם לחדש דברים עליונים בעסקי התשובה בזמן הזה, ואל דיברת הקץ המגולה ואור הישועה הזרחה לא יביט, לא יוכל לכוון שום דבר לאמיתתה של תורת אמת. כי כל זמן מאיר בתכונתו..." היסוד הראשון הוא לדעת ולהבין את אמונת עתנו, מה מתרחש בדור, בנשמתו, מה שאיפותיו ומאורו. רק המבין את נפש הדור, יכול למצוא נתיבות אל ליבו ולהדריך אותו בדרכי התשובה. כך כתב הרב בהקדמה ל'אורות התשובה', שהוא חש תביעה פנימית

לדבר על התשובה למרות שנכתב הרבה אודותיה אבל "לדורנו עדיין הדברים סתומים וצריכים בירור". ולכן כותב הרב "מוכרח אני לדבר על דבר התשובה, ודווקא בצדה הספרותי והמעשי, להבנת התוכן שלה בדורנו, ולהגשמתה בחיים, בחיי הפרט ובחיי הכלל". הרב עסק במשימה הזו ובזכות כך זכה, שהספר הזה מדבר אל ליבם של צעירי דורנו ורבים השיב מעוון.

ב. בטחון התשובה.

הרב כותב ומדריך (אגרת שע"ח) "שביסוד הכל צריכה לבוא ההסברה הכללית של בטחון התשובה ועצם השלחה ושמחת-עז שצריכה מתלבשת הנפש של כל איש אשר אור התשובה מאיר בנשמתו". הבטחון שתשובה מועילה ומתקבלת, גם אם היית במקומות היותר נמוכים, הוא דבר בסיסי במהלך התשובה של האדם, "בטחון עז ברפואה, בתחיה הכללית, שהתשובה מושיטה לכל הדברים בה" (אוהת"ש, פ"ג), ושאין חטא שאי אפשר לשוב ממנו. "כשבאים לשוב בתשובה צריכים לדעת שאין שום מניעה בדבר, אפילו אותם כ"ד דברים שמעכבים את התשובה (שכתב הרמב"ם), תכף שמבקשים לשוב עליהם שוב אינם מעכבים" (אוהת"ש, י"ד, ג'). ונוסף על כך - שמחה, שמחה בתהליך, שמחה שאתה בתשובה, כי "התשובה אינה באה למרר את החיים כי אם להנעימם". ואף על-פי שבתחילת התהליך מרגיש השב קושי, צער ומרורות, הנעימות תופיע מכל אותם גלי מרורות אשר חייבים להופיע מתוך תהליך ההתנתקות ועקירת החטא שיש לשב בתשובה לעבור, והאדם מתחדש לבריאה

קִדְשֵׁת עֲצֻמָן מַאֲבֹתֶיךָ.

"כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָה לֵה' אֶ-לֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר ה' לְהָיִיתׁ לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה".

מפסוק זה ניתן ללמוד כמה יסודות עיקריים ולשאוב הדרכות נפלאות לבניין החוסן הנפשי:

רש"י מסביר "כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָה. קִדְשֵׁת עֲצֻמָּה מַאֲבֹתֶיךָ, ועוד וּבְךָ בָּחַר ה'." כאשר האדם מישראל מכיר בטבע הקדושה של נשמתו ובבחירה הא-לוהית בעם ישראל הוא חי בגובה רוחני אחר. הכרת ערך השייכות לאומה

רמת המעלה נותנת לחיי היחיד שליחות, כיוון, גודל, משמעות

לחיים וחיות. "אם נדע את גדולתנו אז יודעים אנו את עצמנו,

ואם נשכח את גדלנו אנו שוכחים את עצמנו, ועם שישכח את

עצמו בודאי הוא קטן ושפל. רק בשכחת עצמנו הננו נשארים

קטנים ושפלים, ושכחת עצמנו היא שכחת גדולתנו.²

כאשר היחיד מקושר אל נשמת הכלל הוא מתחיל למצוא

את עצמו, את תפקידו בעולם, את שליחותו הפרטית בדור שאליו

יידה נשמתו, כחלק מהשליחות הכללית של האומה. הוא נעשה

מקושר אל הנצח, אל הקודש השופע, ויוצא מפרטיותו המצומצמת אל

מרחב צורכי האומה. מבטו מתרחב, הוא איננו שקוע בהתמודדויות הה-ו-ה-

בלבד, אלא הה-ו-ה מתראה לפניו בקישורו אל העבר. בנוסף הוא מתראה

מקושר להשתלשלותו משורשי הרוחניים. מתוך גובה שכזה חיי האדם

מקושרים גם אל העתיד המפואר הצפוי לאומה, ואופטימיות ממלאת את

ליבו מתוך ודאות שחזיונות הנביאים הולכים ומתממשים.

בנוסף, הפסוק "כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָה לֵה' אֶ-לֹהֶיךָ", בכוחו לתת כוח וחיות

לאדם המבקש להתרומם מגפילה. מתוכו למד הנופל כי גפילתו, בין אם קטנה היא או גדולה, איננה מייצגת את מהותו. היא שייכת לרובד מאוד חיצוני של החיים, לכלכלוך שנדבק על הידיים. מצד עצמיותו הוא קדוש, "קדוש אֲתָה", וביכולתו לרחוץ את ידיו בדרך משל. על כן, הוא מחדש כוחותיו בתשובה, ומבקש לדייק מכאן ולהבא את דרכו, לחיות בנאמנות מודעת לעצמיותו הא-לוהית. כך למד האדם לעודד את עצמו בתקופות מורכבות, להביט אל שייכותו המהותית אל הטוב, אל הקודש.

זאת ועוד, האמונה הוודאית בגודל הא-לוהי המוטבע בנשמת היחיד מעוררת לתיקון המידות. מתוך ידיעת גודל זה, נמשכת בקשת שלמות אל מרחבי החיים, להאיר את המוגבל באור אין סוף, לאפשר לטוב העצמי להדריך את הבחירות היומיומיות. יתרה מזאת, האדם יודע שיש לו שותפים לשליחותו, "כִּי עִם קְדוֹשׁ אֲתָה לֵה' אֶ-לֹהֶיךָ". גם לפניו וגם לאחריו, תמיד יהיו

טהורי לב החשים את הדחיפה הפנימית שהוא עצמו חש, הוא איננו לבד במערכה. "לא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן חורין להבטל ממנה".³ הוא מוצא את המשמעות הפנימית לחייו בשותפות לשליחות הכללית של האומה.

1. דברים יד'
2. אורות התחיה ה'
3. אבות פ"ב

זיו הפרשה הרב זיו רוח
עיני עומק בשפה בהירה מתוך פרשת השבוע

חדש
490 עמודים

להזמנות: 0526-789565

הנזיר שמכר את האולימפוס שלו

לפני כמה חודשים החלטתי לקחת את הכושר שלי ברגליים. התחלתי לרוץ, אחרי שזנחתי את התחום תקופה ארוכה. ההתחלה, כמו שנהוג לומר, היתה קשה. המערכת היתה די חלודה וחורקת, אבל נשכתי שפתיים והתמדתי ולאט לאט ראיתי איך הגוף מתרגל לשינוי. כיום אני רץ מרחקים שגם בימי התיכון לא הייתי רץ, וזאת תחושה נפלאה.

אני כותב לכם את הסיפור הקטן שלי כי לספורט יש כוח גדול. לא רק במובן הפיזי אלא בעיקר בתחום המנטלי. המוכנות לצאת מאזור הנוחות הביתי, לעשות פעולה תובענית, לא קלה, ולשוב ממנה סחוט לחלוטין, מוציאה כוחות שביום-יום לא תמיד מכירים. לפעילות הזאת יש השפעה גדולה וחיונית גם על מצב הרוח וכמובן - על הבריאות.

דווקא בגלל השינוי המשמעותי הזה בחיי, אני חושב לאחרונה יותר ויותר על המשחקים האולימפיים המדוברים בטוקיו. על האכזבות ועל ההישגים המרשימים. מצד אחד, המחשבה הטבעית שעולה לי לגבי כל ה"רעש" התקשורתי הוא - "אנו רצים והם רצים". הריצה היא גם ביטוי לרצון. מה אנחנו רוצים? מהן השאיפות שלנו? מהו הציר עליו סובבים החיים?

במובן הזה, אין ספק שהאולימפיאדה לא מבטאת את עולם הערכים היהודי. מה לנו ולעיסוק אינטנסיבי כל כך בגוף, באסתטיקה פיזית, בהישגים שאינם מקדמים את העולם להיות טוב יותר או מוסרי יותר?

ועם כל זה, יש משהו בתנועת השאיפה הזאת לשיפור תמידי, להתקדמות, לעמל ומאמץ, למוכנות לעבודה קשה, שאפשר ללמוד ממנה המון. אנו רצים והם רצים. על הריצה אנחנו לא מוותרים. השאלה היא רק לאן רצים. אז לאן אנחנו רצים ומה אנחנו רוצים?

פגישה גורלית

ערב ראש חודש אלול תרע"ה (1916), סנט ג'ון, שווייץ. לביתו של הרב קוק, ששהה באותו זמן בנכר בעקבות המלחמה העולמית הראשונה, נכנס אדם בן 29, בעל שיער ארוך. היה זה הרב דוד כהן, "הנזיר". אל הרב קוק הגיע לפני שיחליט אם

להתחיל בלימודי פילוסופיה מעמיקים ובכתיבת עבודת הדוקטור שלו:

"ואני בשווייץ, בבזל, עסוק בלימודי הדעות הפילוסופיות לתקופותיהן, מלא צמאון ושקיקה לאמת, בייחוד האמת הישראלית, הגיעה אליי השמועה מהרב, שנמצא אז בארץ זו, מזרחה. פניתי במכתב, ובקבלי תשובה החלטתי לנסוע אליו. אחרי טבילה במימי הרהיין, מצויד ב[ספר] 'שערי קדושה' מלא ספק וחכיון, עשיתי את דרכי להרב. בערב חודש אלול [תרע"ה] באתי אליו ומצאתיו עסוק בהלכה עם בנו" (אורות הקודש, א, עמ' 17-18)

השיחה שנסבה על נושאים הקשורים בין השאר גם לחכמה יוונית "לא סיפקה עוד נפש היודעה ממקורותיה הראשוניים" (שם). הרב "הנזיר" לא התרשם מהידיעות הפילוסופיות שעלו בשיחה מאחר שהוא הכיר אותן ממקורן. בסיום השיחה, השעה היתה מאוחרת ור' דוד כהן לא יכול היה לחזור לבזל. הרב קוק הזמין אותו ללון באותו הלילה בביתו.

השכם בבוקר, חלה בחייו של הרב דוד כהן תפנית מרעישת. ניגון תפילת שחרית שבקע מחדרו של הרב קוק נשמע לאוזניו ובתפילה זו מצאה נפשו של ר' דוד כהן את מה שלא מצא בלימודי הפילוסופיה ובהיכלי האוניברסיטה. וכך כתב לעצמו: "על משכבי לא שכב לבי, גורל חיי היו על כפות המאזניים. והנה בוקר השכם ואשמע קול צעדים הנה והנה, בברכות השחר, תפלת העקדה, בשיר וניגון עליון, משמי שמי קדם, וזכר לנו אהבת הקדמונים, ואקשיב, והנה נהפכתי והייתי לאיש אחר. אחרי התפילה, מהרתי לבשר במכתב, כי יותר מאשר פלתי מצאתי, מצאתי לי רב" (שם, עמ' 18).

מהאולימפוס אל הר סיני

סיפור פגישתו של הרב "הנזיר" עם הרב קוק הוא ביטוי חי לתפנית חייו. תפנית שתגבש במשנתו ההגותית בספרו "קול הנבואה". הרב הנזיר כינה את שיטתו בשם "ההיגיון העברי השמעי" (קול הנבואה, עמ' לז-לח ועוד). הנביאים משתמשים במטבעות לשון ובדימויים הלוקחים מעולם הטבע והחי הארץ ישראליים, המובנים לכל אדם אך מעפילים לשמי מרומים בערכי הנצח והמוסר. "סולם המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה".

"לשון זו תובעת מהשומע מאמץ משלו להאזין היטב לקול הנבואה הנשמע מעבר לציר המוחשי. השומע אינו פסיבי. הוא נעשה שותף אקטיבי לנביא. ובכך הוא נאלץ לצאת משאננותו וממצבו המוסרי ולהיטיב את דרכיו. סגנון זה חודר אל כל כוחות הנפש ומפעיל אותם לפי רצון הנבואה" ("שמים וארץ נשקו", הרב יעקב אריאל שליט"א, מובא בהקדמת

הספר אמונות ודעות לרס"ג עם פירוש דרך אמונה, עמ' 83). התפנית שחלה ברב "הנזיר" נבעה מהקשבה עמוקה לקול תפילתו של הרב קוק. לא הפשטה פילוסופית הנוגעת במחשבה אלא קולו של ניגון הנוגע בלב ובנשמה ומעורר אותן.

הר האולימפוס, עליו שכנו, על פי המיתוס היווני, תריסר האלים האולימפיים ושעל שמו קרויה האולימפיאדה, מבטא עד היום סוג של ניתוק מהמציאות. האלים השוכנים אי שם במרומי האולימפוס מנותקים מבני האנוש השוכנים לרגלי וחיים את חייהם האומללים.

אל מול האולימפוס היווני ניצב הר סיני, הנמוך מכל ההרים. וכן - "הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבָטֵיכֶם לְשׁוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּנוֹ תִּדְרָשׁוּ וְבָאתָ שָׁמָּה" (דברים יב, ה), עליו נאמר גם "וַיִּבֶן כְּתִיפָיו שָׁכֵן" (לג, יב). שוב, אין זה ההר הכי גבוה, אלא בין כתפי הרים גבוהים יותר. בכך קיים ביטוי לתנועת עליה וירידה. רצוא ושוב. העפלה שכל מגמתה היא להאיר את החיים ולהרים אותם מעלה מעלה. זוהי המסקנה האישית שלי מהאולימפיאדה - לרוץ, להעפיל, להתרומם, להתקדם אך תמיד - קודם כל פנימה, מתוך זיקה אל הנשמה. לא מתוך תחרות עם אחרים אלא מתוך תנועת התעלות מוסרית ורוחנית של האדם מול אלוהיו. מתוך הקשבה עמוקה אל "ההיגיון העברי השמעי" שאין מדליה בעולם שתוכל להשתוות אליו.

לקבלת דבר תורה יומי בשביל הנשמה מאת ליאור לביא נא לשלוח וואטסאפ למספר 0508529987

שליח הציבור שלכם

בית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בני אב בציבור הדתי? איתנו אתם יכולים!

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- ופרטום בכל בני הנסות ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הנסות
- ובמיוחד דתיים
- דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

דעות מאגד מחנכים
הרב דוד כהן הנזיר
רשמי נכנס להפצה
מסודרת על קול תורה

הפיקת וידיעות:
עיצוב קדם דפוס ודפוס
איטוף ועטוף מוצרים בניילון
לפי התחנה הדפוס גיטיות
הכנסת אינטרנטים לעלוני

970528908518
052-8908518
0528908518@gmail.com

זאת תומת אשדוד, וינה צרים, באשדוד ובפלישתים

קהילת "אזר היקר" באשדוד קוללת משפחות

קהילה תורנית ציונית ליהדות הפלשתינה
ומרכזת סביב בית המדרש על פי משנת הרב"ל קוק זצ"ל
בתחנת הרב"ל הרב יוסף זיוני שליט"א ומלמד הרב"ח
הקים 30 שנה באשדוד

הקהילה כוללת משפחות חסידותיות ללמוד ולחיות את "התורה הנחלת"
מגורות מר הרב קוק זצ"ל, ושואפת למימוש סדנתו מתוך
דלות בתורה וציונות לקיים דברי הנביאים ביישוב.

הורדה עמר 054-4855518 | טלני כהן 052-2736673

תקנת הפרוזבול היא העומק של דין התורה

סדרת
ג'פרי כח'

על שמיטה

נתן קוטלר

מבוא

תקנת הפרוזבול היא לכאורה דוגמא מובהקת לכך שלעיתים תקנות חכמים נראות כאילו הן עוקרות את דין התורה.

יש חשיבות גדולה בפרט בדורנו להעמיק את החיבור של התורה שבעל פה לתורה שבכתב וכיצד חכמים קשובים בתקנותיהם לעומק דין התורה. כשם שהתורה שבעל פה מסבירה את התורה שבכתב, כך גם הקשבה מדויקת לתורה שבכתב מסבירה את התורה שבעל פה ומתברר שהיא תורה אחת שלמה.

במאמר זה נציע קריאה חדשה בתקנת הפרוזבול לפי עומק כוונת התורה.

תקנת הפרוזבול

במשנה בשביעית (י, ג) נאמר: "פרוזבול אינו משמט זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן כשראה שנמנעו העם מלהלוות זה את זה ועוברין על מה שכתוב בתורה (דברים טו) הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן יִהְיֶה דָּבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיעַל וגו' התקין הלל לפרוזבול". הגמרא בגיטין (לו, א) שואלת לגבי הפרוזבול "ומי איכא מידי, דמדאורייתא משמטא שביעית, והתקין הלל דלא משמטא? [=מן התורה השביעית משמטת את החובות ולכן כיצד ייתכן שהלל תיקן שהחובות לא יתבטלו ועקר דבר מן התורה?]" הגמרא מביאה שני הסברים לכך שהלל תיקן את הפרוזבול אפילו שלכאורה היה בניגוד לדין התורה:

שיטת אביי

אביי מסביר שהלל הלך לפי שיטת רבי ששביעית בזמן הזה היא מדרבנן ואם כן, כשם ששמיטת קרקעות אינה נוהגת, כך גם שמיטת כספים אינה נוהגת. אולם חכמים תקנו שלמרות שמעיקר הדין

שמיטת כספים אינה נוהגת, מכל מקום תיקנו שמיטת כספים בזמן הזה "זכר לשביעית". אך כאשר "ראה הלל שנמנעו העם מלהלוות זה את זה, עמד ותיקן פרוזבול".

שיטת רבא

רבא מלמדנו שאין מושג של עקירת דין תורה בענייני ממון. כאשר ישנו צורך בסייג וגדר לקיום התורה, יש לחכמים את מלוא הסמכויות לתקן תקנות בענייני ממון מכוח 'הפקר בית דין הפקר'. ולכן, הלל היה יכול לתקן את הפרוזבול שהוא דבר שבממון ואם כן, בין אם שמיטה בזמן הזה דאורייתא לשיטת רבנן ובין אם היא אינה דאורייתא לשיטת רבי - יש כוח בידי בית הדין "להפקיע ממנו של זה וליתן לזה במקום שיש סייג ותקנה" (רש"י).

התורה עצמה נתנה לחכמים את הסמכות לתקן תקנות בענייני ממון מכוח הפקר בית דין הפקר שהינו מדאורייתא (שו"ת הרשב"א ח"א סי' תשעה; אלף רו). ואם כן, תקנת הלל בפרוזבול אינה עוקרת את דין התורה שהרי התורה בעצמה נתנה לחכמים את הרשות לתקן תקנות כגון זו.

כוונת התורה

א. בתקנת הפרוזבול הלל הזקן האזין לדברי התורה עצמה לגבי שמיטת כספים: האידיאל של התורה בשמיטת כספים הוא לאפס את החובות בין בני אדם, כדי לתת הזדמנות למעוטי היכולת לקום על הרגליים מבחינה כלכלית. אם בני אדם במדרגה כזאת שמוכנים לוותר על החובות שאחרים חייבים להם ומוכנים לאפשר להם להתחיל מחדש - הרי שקיימו את כוונת התורה בשמיטת כספים. אך התורה בעצמה אומרת שתתכן מציאות כזאת שבני אדם אינם נמצאים במדרגה הראויה "הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן יִהְיֶה דָּבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיעַל לְאִמֹר קִרְבָּה שְׁנַת

סיכום

במאמר זה פתחנו בשאלה כיצד חכמים עקרו לכאורה את דין התורה בתקנת הפרוזבול? הראינו שחכמים נאמנים לחלוטין לכוונת התורה ובתקנותיהם מיישמים את כוונת התורה במציאות: (1) התורה עצמה נתנה לחכמים את הסמכות לתקן תקנות בענייני ממון מכוח הפקר בית דין הפקר שהינו מדאורייתא (שו"ת הרשב"א). ואם כן, בתקנות חכמים אין עקירת דין התורה, אלא שימוש בסמכות שניתנה לחכמים ע"י התורה. (2) חכמים ידעו להקשיב היטב לכוונות התורה ולכן כאשר הלל הזקן תיקן את הפרוזבול הוא האזין לדברי התורה עצמה לגבי שמיטת כספים. האידיאל ע"פ התורה הוא שבני אדם יקיימו את מצוות שמיטת כספים ולא יימנעו מלהלוות. אך התורה מכירה במציאות שיתכנו בני אדם שיימנעו מהלוואות. הלל הבין התורה העדיפה שימשיכו להלוות ולכן התורה השאירה בכוונה פתח (שנועד למציאות של 'דיעבד') ע"י מסירת השטרות לבית הדין (תוס' גיטין שם ע"פ הספרי). כללו של דבר חכמים בתקנותיהם ידעו להקשיב הן למציאות בשטח והן לכוון לאמתה של תורה.

לתגובות ולקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

הרב חגי לונדין

לבחור בטוב

נביא אמתית מעניק השראה ותקווה לעתיד אבל נותן לאדם לבחור בטוב. רק כאשר אדם בוחר בטוב בעצמו הוא מעביר את המציאות מטבע עיוור להזדהות והפנמה. אנו מציינים השבוע את ראש חודש אלול, החודש שבו אנו מצוים לבחור בטוב. לקחת את חיינו ולהעביר אותם מתחושות מייאשות ש'ככה אני' ואין מה לעשות' - ולהתחיל לבחור בטוב.

לקבלת דבר תורה שבועי מצולם ומשוכתב מהרב לונדין ניתן לשלוח הודעת וואטסאפ (!) 0545753771; ניתן גם להזמין שיעורים והרצאות מהרב במספר הזה.

פרשת ראה היא פרשה של בחירה חופשית. במדבר אין הרבה בחירה חופשית. ההנהגה היא שמימית - לחם מן השמים, עמוד אש ועמוד ענן. כאשר מתקרבים לארץ ישראל עם ישראל צריך לבחור בין הברכה שעל הר גריזים לקללה שעל הר עיבל. אנשים לא אוהבים בחירה חופשית. ישנם כאלה שמאז רוצים שמישהו יגיד להם מה לעשות. לפעמים מחפשים 'נביא' בדמות מנהיג פוליטי; עיתונאי או אפילו רב. ישנם כאלה שמחפשים 'אות' משמים'. בהמשך הפרשה אנו מוזהרים לא ללכת אחר 'נביא או חולם חלום' שמנסה להדיח אותנו לעבירות. נביא אמתית לא שולל בחירה חופשית.

מספר כללים שאמנה כאן, תרגישו טוב ביחד, עם כל הקשיים שיהיו:

✓ אתם עדיין חסרי ניסיון עם המציאות החדשה ואם עדיין לא למדתם ולא התכוננתם למצב החדש, זה הזמן ללמוד. לקבל מידע קוגניטיבי ורגשי ולהפנים כדי לדעת כיצד להתנהל. זה בסדר גם לטעות ולתקן. אתם לא מושלמים, כמו שאף אחד לא מושלם וזה אנושי ללמוד ולהתנסות בחיים. כדאי להתנהל מתוך חמלה והבנה כלפי עצמכם. מתוך כך, אני מאמינה שתתנהלו כך גם כלפי הזוג הצעיר.

✓ בתחילת נישואים, הייתם חסרי ניסיון. ייתכן שהוריהם הכילו את חוסר ניסיונם ואת טעויותיהם, מתוך הבנה שאתם עדיין צעירים. נסו להיזכר במצבים שאפילו שהקשבתם להורים, היו לכם התנגדויות, הערות, וכל אחד ראה בשני חולשות, שראיתם בהורים של הצד השני. לכן חשוב שגם אתם תקבלו בהבנה ובסלחנות את הטעויות וחוסר הבגרות כלפיהם. ככל שתראו קבלה, הבנה וסלחנות, כך יש סיכוי שהם יתקרבו אליכם יותר, בהתאם להתפתחות הזוגית שלהם. לפגישת המשך, מרים אמרה שהיא תגיע עם בעלה, כדי שילמדו ביחד ויאמצו גישה משותפת.

לא הבן שלנו?..." שאלתי איך בעלה מגיב במצב הזה. "בעלי אומר שמרוב החששות שלי, אני נבהלת יותר מדי ועלולה לגרום לקשיים גדולים יותר ממה שהם באמת. אז תגידי לי את. זה נראה לך נורמאלי שככה היא מתבטאת? בעיני זאת חוצפה. אני חוששת לפתוח את הפה כלפיה, כי אז אולי אפסיד את הבן שלי... לכן באתי אליך...". משאלותי על רקע נישואיה של מרים עצמה, התברר שגם היא נישאה צעירה. "איך היחסים שלך היו עם חמותך כשהתחתנת?", שאלתי. היא חייכה. "חמותי הייתה סבלנית ונעימה... אבל אם את מתכוונת שאולי גם אני התנהגתי כמו הכלה שלנו, אז ממש לא! כשמשוהו הפריע לי, לא העזתי לומר לה. שיתפתי את בעלי בקשיים שלי. גם הקשבתי לעצות שלהם, כי הם מנוסים ודווקא הרווחנו מניסיון חייהם בגדול... אבל זאת...". מרים הייתה זקוקה תחילה להרגעת פחדיה. "זה לגמרי נורמאלי להרגיש כך כשקורה שינוי משמעותי בחיי המשפחה ומשנה את המאזן המשפחתי המוכר שהיה עד כה. בעיקר כשמדובר בדמות שלא בחרת בה ואת צריכה לקבל אותה באהבה כפי שהיא. נכון שיש סיפורים רבים ולא נעימים בין כלה לחמותה. אפילו בגמרא יש סיפורים כאלה. אלא שהמציאות היום שונה. כבר לא גרים בבית אחד משותף. בדרך כלל גם גרים רחוק מההורים וזה חשוב בעיקר בתחילת הנישואין. כשאתם מזמינים אותם להתארח, יש לכם גם להם זמן הכנה. נראה לי שהיום יותר מבעבר, קיימת מודעות לרגישות הבינאישית. אני מאמינה שכאשר אתם כהורים, תתנהלו מתוך

בשיחת הטלפון המקדימה לפגישה, פתחה מרים במשפט: "אני יודעת שאת עוסקת בזוגיות. עם בעלי אני מסתדרת מצוין. אבל יש לי קשיי זוגיות עם כלתי החדשה. האם תוכלי לעזור לי?"

(זה זמן רב, התעורר בי רצון לפתוח קבוצות הכנה של חמות לעתיד. אלא כפי שאומרים: את מה שהלב חושק, הזמן עושק. חשבתי לעצמי שאולי הפגישה עם מרים, תהיה המנוע להגשמת הרצון שלי).

בפגישה, מרים סיפרה שזוהי כלתה הראשונה והיא חוששת, עקב הסיפורים הקשים ששמעה על כלות וחמות. היא מאוד שמחה שבנה הראשון מתחתן, אך עננת הפחד מקשר שלילי בינה לבין כלתה, העיבה על שמחתה. "כלתי מאוד צעירה וגם בני צעיר. נראה לי שהיא חושבת שהיא יודעת ומבינה הכל. כך היא מתנהגת. היא אומרת בקול את כל מה שהיא חושבת גם כלפינו. כמו למשל: "לא מתאים לי שאתם נותנים לנו עצות. אנחנו רוצים לבנות את חיינו כפי שאנחנו רוצים... זאת הפרטיות שלנו, ואתם לא יכולים להיכנס לעניינים שלנו", ועוד כל מיני "פנינים" כאלה. הבן שלנו שותק ונותן לה לנהל הכול וזה ממש מרגיז אותנו. לפני החתונה הוא היה שואל אותנו, מתייעץ והרגשנו שיש לנו בן אהוב. עכשיו זה ממש קורע אותנו. כשהעזנו לשאול, למה אצל ההורים שלה הם נמצאים הרבה ואלינו בקושי מגיעים, היא ענתה מיד: "מה אתם רוצים? הרי כתוב, 'על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו' והוא כרגיל - שותק. הוא לא כזה שתקן. אני דואגת שמה היא שולטת בו. אני פוחדת שהוא מתנתק מאיתנו. אז מה, אם הוא נשוי הוא כבר

*יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם -
 esteravr@gmail.com
 מאמרים נוספים בנושא זוגיות ניתן למצוא באתר מכון מאיר >

"אפשר האדם
 תלוי הוא
 בשימת הלב
 לתביעותיה
 של הנשמה"
 (הרב קוק)

מחפשת עוגן רוחני וחבורה שמתקדמת יחד
 בחיים האקדמיים?

קהילת סטודנטים
 במכון מאיר

לימוד ושיח בחבורה - ליווי אישי - פעילויות חברתיות
 התנדבות ומילגה - שיעורים לבחירתך בבית המדרש
 מהרי להירשם. מס מקומות מוגבל
 לפרטים וקביעת ראיון: שי-יה 0527501907

משקפיים לג' אָלול / יפה

אני לְדוּדִי וְדוּדִי לִי - אֵיכָכָה?
 וְהִרִי 'פִּשְׁטָתִי אֶת כּוֹתְנִי..."

אך תבשתי משקפים שהוריד החובש לעצבותי
 וְדָרְכָם הִתְנַפְּצָה נִקְדָּה עֲרִטְלָאִית חֲסֵרַת מְמָדִים
 אך כוללת כל -

הַמְשַׁקֶּת אֶת כָּל הַנְּזוּת
 קְשׁוּבָה לְכָל הַקּוֹלוֹת
 רוֹתֶמֶת אֶת כָּל הַכּוֹחוֹת
 מְשַׁלֵּימָה אֶת כָּל הַהֶפְכָּים
 מֵאֲחֻזַּת אֶת כָּל הַפְּרִוּדִים
 מְנַקֶּזֶת אֶת כָּל הַהֶזְקִים
 מְאִירָה אֶת כָּל הַמְּחֻשָּׁשִׁים
 מְמַתֵּקָה כָּל מֶרֶץ וְיִסּוּרִים

וּמְחַבֶּרֶת אוֹתִי אֶל דּוּדִי...

נִקְדָּה עֲרִטְלָאִית שֶׁל נֶשְׁמָה מְאִירָה
 הַפְּכִילָה אֶת נֶשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
 שֶׁחֻשְׁקָה מִן הָעוֹלָם בְּג' בְּאֵלּוֹל
 אֶן מְאִירָה בְּמִשְׁקָפֶי כְּתָבִיו
 שֶׁל הָרַא"ה קוֹק זצ"ל

לַפְתּוֹחַ דִּף חֲדָשׁ

		
		
		

הרב שלמה אבינר

כל התורם למכון מאיר מרבה אהבה ואמונה 02-6461328

המוסר הישראלי הוא לא רק מוסר אינדיוידואלי, ולא רק משפחתי ולאומי, ולא גם רק אנושי כללי, אע"פ שהכל כלול בו, אבל בעיקרו הוא א-להי, תורת ד' בורא עולם, תורה שהיא המשכה של היצירה, לא פחות מזה.

(אורות ישראל ח, ח)

הרב שלמה אבינר

השבת הגזלה

לשבת בחיבוק ידיים, ולחכות שדברים יבואו מעצמם. עלינו לפעול, כמוכן באופן חוקי, מוסרי, יהודי, כדי שהגנב יחזיר לנו את הגזלה. כוח רב לנו, ומעל הכל, כוחנו הוא בפינו.

פנטזיה. כל זה מסתכם במילה אחת: מדינה יהודית! לכן אנו בטוחים שממשלה זו, ששוחה נגד הזרם, תיעלם, ותפנה מקומה, לממשלה יותר יהודית, יותר ציונית. אבל אין זאת אומרת, שמותר לנו

אבשלום היה חסר ערך לעומת דוד המלך, ובכל זאת הוא הצליח לגנוב לב העם. יש שיטות ישנות לשם כך, שכבר הכירו הסופיסטים היוונים. כמו שאפשר לגנוב כסף, אפשר לגנוב לב. ב"ה, המלכות חזרה לדוד, אך בינתיים שילמנו על כך מחיר יקר.

גם ממשלתנו העכשווית גנבה את לב העם. היא מייצגת מיעוט קטן בעם (בצירוף ערבים). וזאת למה?

כי העם היושב בציון הוא דת, הוא יהודי, הוא ציוני - כל אחד כפי עניינו וכפי דרגתו, פחות או יותר. הוא מבקר בכותל ורואה שם את המגוון העצום של יהודים, מכל סוג ומכל זן, וכולם אומרים: זה הכותל, הכותל המסורתי, הכותל בן אלפיים ויותר, הוא שלנו. מסתופפים ומרגישים בבית.

עמנו היקר היושב בציון, לא רוצה שיהרסו לו את הכשרות, הוא לא אוהב את הפלפולים ואת הפילוגים, הוא רוצה כשר ותו לא.

הוא מעוניין ברבנות הראשית. הוא יחליט מה לשמוע ומה לא, אך אינו רוצה אנדרלמוסיה שכל איש הישר בעיניו יעשה.

הוא מאוהב במשפחה אמיתית, של אבא ואמא, ולא כל מיני דיספלזיה. הוא רוצה להיות רגיל, נורמלי, כמו כולם, כמו תמיד, רוצה שבניו ילכו בדרכיו.

הוא לא רוצה שהערבים יהיו בממשלה. הוא לא נגד ערבים, אך הוא נגד זאת שהם ינהלו לנו את החיים בתוך ארצנו ומדינתנו.

השבת חביבה לו, שבת אמיתית, שבת של תמיד, ולא מעוניין שיפרצו את גדריה.

ומעל הכל, הוא רוצה גיור אמיתי. הוא לא מעוניין כלל לעמוד מול כל אזרח, ולתהות אם הוא יהודי או לא, אם הוא פרי של גיור אמיתי או גיור של

קפיץ חם

שבועיים חנים

בערוץ מאיר לילדים

משחקים חדשים

ראש גדול

פנינג קיץ 2023

העניקו לילדכם עולם תוכן של מאות תוכניות ומשחקים ערכיים!

הרפתקאות | המור | שעשועונים | אנימציה | משחקים | הדרכות | סבב | מרשת שבו | קסנטים | שירים | חידות | לימוד | צביעה | בישול | ציור | קסמים ועוד

להצטרפות << 02-3750442 | חפשו 'ערוץ מאיר לילדים' | meirkids.co.il

חיה

מאת הרב יונתן לוי

ספר המגלה את הקסם של ימי ההתבגרות ומאפשר להתבונן בפיוס על כוחות הגוף והנפש בגיל זה. בימים של תרבות נהנתית הוא מציב אלטרנטיבה - תרבות של גבורה. מאת הרב יונתן לוי. 104 עמ', כ. קשה'

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש** www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דיני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים